

Радой Ралин
Снежен сън

Снежният вятър иззвирил навън
и ми прекъснал дълбокия сън.

Гледам прозореца: още е тъмно.
Гледам часовника: трябва да съмне.

Грабвам багажа – и целия ден
има да зъзна във влака студен.

Няколко вечери чакат в треска:
„Вчера не дойде, ще дойде ли днеска?“

Мама е сложила вече софра,
шета мъничката моя сестра...

Мисля си мамо!... Къде ще пътувам?
Своите близки на сън ще сънувам.

Дебне край родната къща агент,
тропа на нашите, пита за мен...

Влакът иззвирва... Мен вече не чакат.
Чужди войници дохождат с влака.

Роден град, родна страна, докога
в теб ще тъпче свободно врага...

1942

КРАЙ

© 1942 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5814>]